

РЕШЕНИЕ

№ 19573

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2037** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Делото е образувано по жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“, представлявана от директора Б. С., срещу решение изх. № РД-22/ГП/-271/20.01.2026 г., издадено от директора на Национален учебен комплекс по култура с лицей за изучаване на италиански език и култура, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация с вх. № РД-22/СП/-271/08.01.2026 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение, като се оспорва твърдението, че исканата информация и договор е публично достъпна. Оспорва се още и наличието на търговска тайна, като се развиват доводи за надделяващ обществен интерес. Иска се неговата отмяна на решението и преписката да бъде върната със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт П., която поддържа жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Директор на Национален учебен комплекс по култура с лицей за изучаване на италиански език и култура /НУККЛИИЕК/, редовно уведомен, се представлява от адвокат Й., която моли съда да отхвърли депозираната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира се присъждане на разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Със заявление с вх. № РД-22/СП/-271/08.01.2026 г. /л.13/ от Фондация „Антикорупционен фонд“ е

поискано НУККЛИИЕК да предостави информацията относно обществена поръчка с УНП 00376-2025-0001 с предмет: „И. - проектиране, изграждане и осъществяване на авторски надзор по време на строителството на голям физкултурен салон“, както следва:

1. Информацията кой е действителният изпълнител на обществената поръчка и с кого е сключен договор;
2. Копие от договора, сключен с действителния изпълнител;
3. Копие от документите, представени от участника в рамките на процедурата, доказващи изискуемия професионален опит, включително договори и констативни актове образец 15

С оспореното решение по т. 1 и т. 2 от заявлението е посочено, че информацията относно определения изпълнител и договарянето за възлагане на обществената поръчка са публично достъпни в ЦАИС ЕОП и съгласно чл. 33 от ЗДОИ, задълженият субект уведомява заявителя за мястото, където тя е публикувана, без да е длъжен да я предоставя повторно.

По т. 3 от заявлението е отказан достъп до информацията на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, с мотив, че исканата информация представлява търговска тайна на трето лице, за която липсва съгласие за предоставяне.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт.

При преценка на основателността на жалбата съдът взе предвид следното:

НУКК е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ във вр. § 1, т. 4, б. „а“ и б. „г“ от ДР на ЗДОИ и е компетентен да се произнесе по заявлението. Издаденото решение е постановено при спазване на предвидената в закона форма и при липса на съществено процесуално нарушение, но при неправилно приложение на материалния закон.

Едва в съдебно заседание е представен от страна на ответника ценово предложение от „Технострой“ ДЗЗД и договора между Национален учебен комплекс по култура с лицей за изучаване на италиански език и култура и „Консорциум Технострой“ ДЗЗД, като процесният договор не е публикуван в ЦАИС, въпреки твърдението на органа за публична достъпност на исканата информация.

Относно непредоставената по т. 3 от заявлението информация, съдът намира за необходимо да отбележи следното относно приложението на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ.

Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ достъп може да бъде отказан, когато информацията засяга интересите на трето лице и липсва негово съгласие, освен при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая отказът е обоснован с твърдение, че исканата информация представлява търговска тайна.

От представения по делото договор не се установява уговорена между страните конфиденциалност относно възлагането на извършване на конкретни дейности. Поисканата информация по т. 3 от заявлението се отнася до документи, удостоверяващи професионален опит и съответствие със заложените критерии, които по своя характер представляват документи за подбор на участника. Тези документи не касаят евентуална конфиденциалност, още повече твърдяната такава не се подкрепи от събраните по делото доказателства. Исканата информация не разкрива специфични елементи от стопанската дейност на участника, поради което не може да бъде квалифицирани като търговска тайна.

При това положение исканата информация не попада в обхвата на защитена тайна, поради което не е налице хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Не възниква и задължение за преценка по чл. 37, ал. 2 от закона. Дори да се приеме, че част от информацията попада в обхвата на защитена тайна, съдът намира, че е налице надделяващ обществен интерес, доколкото информацията е

свързана с възлагане и изпълнение на обществена поръчка и разходване на публични средства, и като такава има значение за прозрачността и отчетността на дейността на задължения субект по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Съдът намира за безспорно, че разходването на публични средства, в това число и законосъобразното провеждане на обществени поръчки, е информация, която е свързана с обществения живот на страната.

По изложените съображения съдът приема, че решението не е съобразено с материалния закон и следва да бъде отменено, като административната преписка бъде върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените по делото и поискани в срока за това разноски, които представляват юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ в размер на 100 евро и 5.11 евро за държавна такса. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение изх. № РД-22/ГП/-271/20.01.2026 г., издадено от Директор на Национален учебен комплекс по култура с лицей за изучаване на италиански език и култура, с което е отказан достъп до обществена информация от Заявление за достъп до обществена информация с вх. № РД-22/СП/-271/08.01.2026 г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Национален учебен комплекс по култура с лицей за изучаване на италиански език и култура да заплати на Фондация „Антикорупционен фонд“ сумата в размер на 105.11 евро разноски по делото.

Решението на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: